

باهشدار درباره خروج از مذاکرات:
زلنسکی: جنگ را کسی که
آغاز کرده، باید تمام کند!

زلنسکی در مصاحبه‌ای خبری از متروکی‌یف گفت، او کراین امیدوار است که در گفت‌وگو با وزیر دفاع و خارجه آمریکا تسلیحات سنگین دریافت کند. به گزارش اسسکای نیوز، ولودیمیر زلنسکی، رئیس جمهوری اوکراین همچنین گفت: این تجهیزات و تسلیحات برای اوکراین به منظور بازپس‌گیری قلمروهای اشغال‌شده‌اش توسط روسیه ضروری است. هر وقت که تسلیحات بیشتری دریافت کنیم می‌توانیم به سرعت قلمروهای اشغال‌شده خود را پس بگیریم. اگر روسیه مردم ما را در شهر محاصره شده ماریوپل از بین ببرد ما همه پرسه‌ی برای ایجاد جمهوری‌های بیشتر خودمختار در خاک اوکراین برگزار کند، کی‌یف از مذاکرات با مسکو خارج می‌شود. رئیس جمهوری اوکراین همچنین ادامه داد: اگر چه روسیه می‌تواند از تسلیحات اتمی استفاده کند اما نمی‌خواهم چنین باوری داشته باشم. زلنسکی همچنین از رهبران جهان خواست تا اوکراین حمایت و پشتیبانی کنند و افزود: در دفاع از اوکراین شجاع باشید.

وی سفر آنتونیو گوتش، دبیر کل سازمان ملل به روسیه پیش از رفتن به اوکراین را غیرمنطقی دانست و گفت: بهتر بود گوتش اول به اوکراین می‌آمد و اقدامات ناخوشایندی را که در اوکراین رخ داده، می‌دید بعد برای طرح سوال به روسیه می‌رفت. روسیه نباید جزئی از شورای امنیت سازمان ملل باشد. رئیس جمهوری اوکراین در ادامه مصاحبه خود از متروی کی‌یف گفت: یک رهبر جهانی تنها زمانی از سلاح

اتمی استفاده می‌کند که از تباطوش را با حقیقت و عقل سلیم از دست داده باشد. اگر ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسیه عقلش را از دست نداده باشد، دست به استفاده از تسلیحات اتمی نمی‌زند. در ضمن، اگر اوکراین چنین تسلیحاتی داشته باشد هرگز از آن استفاده نمی‌کند. زلنسکی در مورد اظهاراتی که در آن گفته است روس‌ها باید حقیقت رفتار کشورشان را در داخل و صحنه جهانی ببینند، سوال شد و او پاسخ داد: یک فرد، یک انسان که حقیقت اتمی خواهد، آن را پیدا خواهد کرد. ما توجیهی به پروپاگاندای تلویزیونی روسیه نمی‌کنیم. آنها اگر می‌خواهند حقیقت را ببینند، باید آن را قبول کنند.

زلنسکی همچنین در بخش دیگری از صحبت‌هایش روسیه را با نازی‌های آلمانی مقایسه و نیروهای مسکو را به تجاوز کودکان متهم کرد. نیم میلیون نفر از قلمروهای اشغال‌شده اوکراین به سمت روسیه یا مناطق شرقی این کشور رانده شده‌اند. وی همچنین خواستار برگزاری دادگاه‌های جرایم جنگی علیه افرادی شد که چنین دستورات شرم‌آوری را صادر می‌کنند. رئیس جمهوری اوکراین همچنین گفت، در صورتی که روسیه در قلمروهای اشغال‌شده اوکراین دست به سرگزاری شبه‌فراندم بزند، کی‌یف از مذاکرات با مسکو خارج می‌شود. زلنسکی همچنین در پاسخ به اینکه آیا مردم اوکراین آماده می‌شوند تا برای چندین سال در شرایط آلام‌گویی جنگی مانند آنچه در اسرائیل رخ داده، زندگی کنند یا خیر، گفت: ما باید در چنین شرایطی زندگی کنیم، ما قیلا برای این منظور آماده شده‌ایم و می‌دانیم باید از کشورمان دفاع کنیم. معتقدم وقتی پیروز شویم قوی‌ترین ارتش را خواهیم داشت و در مورد تضمین‌های امنیتی، یکی از قوی‌ترین کشورهای اروپا خواهیم بود.

از رئیس جمهوری اوکراین پرسیده شد که ارزیابی‌اش دربار برنامه‌های مسکو در اشغال منطقه دونباس واقع در شرق اوکراین چیست و او پاسخ داد: هر بخشی که روس‌ها تصرف کردند، ما برمی‌گردانیم. این مساله مربوط به طول مدت ۲۰ یا ۳۰ ساله نیست بلکه مساله داشتن سلاح است. رئیس جمهوری اوکراین در پاسخ به این سوال که آیا هنوز بر دیدار با پوتین تاکید دارد و اینکه آیا فکر می‌کند چنین گفت‌وگویی به جنگ در کشورش پایان می‌دهد یا خیر، گفت: جنگ تنها توسط کسی پایان می‌یابد که آن را آغاز کرده است. یک فرد سالم‌روش دیپلماتی را بر روش نظامی ترجیح می‌دهم. من نگران زندگی خودم نیستم چیزی که مهم است، زندگی خانواده‌ام است.

فرشاد گلزاری

از ۱۵ اگوست ۲۰۲۱ که طالبان بر افغانستان مسلط شد، تحلیل‌های متفاوتی از نحوه مواجهه ایران با این جریان مطرح شد. برخی معتقد بودند که باید با حکمرانان جدید کابل کنار آمد و اساساً تاکید بر ارتباط متقابل با کمترین برخورد داراگوش‌دمی کردند. عده‌ای دیگر همان سخنان طیف اول را به گونه‌ای دیگر مطرح می‌کردند: اما در مورد مشروعیت دادن به طالبان زاویه نگاه خاص خود را بیان می‌کردند. با این همه از زمانی که طالبان سکان هدایت کابل را در دست گرفته، چالش‌های داخلی در افغانستان نه تنها کاهش پیدا نکرده و اوضاع بهتر نشده، بلکه هنوز صدای انفجارها و عملیات انتحاری گاه و بیگاه علیه مردم شنیده می‌شود و نکته اینجاست که هیچ گروهی آن را به عهده نمی‌گیرد جز داعش افارغ از مسائل داخلی؛ در مرزهای این کشور با پاکستان هم شاهد درگیری نظامی هستیم و در مرزهای مشترک با ایران نیز، عزم طالبان برای جاده‌سازی یک شبه، حالا خیرساز شده است. بر این اساس برای درک ابعاد این اقدام و آینده روابط تهران و کابل؛ به گفت‌وگو با ابوالفضل ظهروند، سفیر پیشین کشورمان در افغانستان پرداختیم که در ادامه از نظراتش می‌گذرد:

***

به عنوان شخصی که سال‌ها در
افغانستان حضور داشته‌اید و طالبان
را به خوبی می‌شناسید، دلیل اقدام
اخیر این جریان در مرز دوغارون را
چگونه تحلیل می‌کنید؟

اخباری که کم و بیش از افغانستان می‌شنویم عموماً ناظر بر بی‌تدبیری و یا نقش ضعیف طالبان در اداره کشور است. اخیراً شاهد تنش‌های مرزی میان افغانستان و پاکستان بوده‌ایم که حتی چندین عملیات نظامی از سوی ارتش پاکستان انجام شده و حالا در مرز غربی افغانستان که مرز مشترک با جمهوری اسلامی ایران است، هم شاهد تنش‌هایی بوده‌ایم. واقعیت این است که از زمان تسلط طالبان بر کابل و کل افغانستان، چالش‌هایی مانند قاچاق پناهجویان یا تنش‌های آبی و... را تجربه کردیم و اخیراً هم بحث تنش میان نیروهای مرزی ایران با طالبان بر سر احداث یک جاده به میان آمده است. بحث اینجاست که احداث و کشیدن یک جاده آن هم بدون هماهنگی با جمهوری اسلامی ایران در حقیقت نقض توافقات و قواعد مرزها به شمار می‌رود. طالبان اساساً

مادر قبال افغانستان
«سیاست صبر و انتظار»
را پیش گرفته‌ایم؛ اما در
شرایط کنونی به دلیل آنکه
امنیت ملی و جامعه ما متأثر
از وقایع افغانستان است،
به نظر م تا دوام این سیاست
خروجی خاصی جز تهدید
امنیت ملی و منافع ملی ما
ندارد

و تحصیل این طیف بود که حالا به همین مسائل هم پایبند نیستند. بر این اساس، اصل مسئولیت‌پذیری در داخل افغانستان و همچنین در قبال همسایگان این کشور از سوی طالبان رعایت نشده و نمی‌شود. متأسفانه ساختار مرزبانی افغانستان فروپاشیده و ساختار قدیم به یک ساختار پلاکتلیف جدید تبدیل شده است، در مورد اخیر، باید کمیسیون‌های مشترک مرزی توسط طالبان و ایران پیگیری و پس از آن اقدام به هر گونه عملیات عمرانی می‌شود. این ناهماهنگی‌ها به صورت کلی بر خاسته از ماهیت طالبان است.

مشکل اصلی چیست؟
مشکل طالبان این است که در قالب یک حزب یا ساختار مدون روی کار نیامده است و اساساً این جریان، مانیفست مشخص ندارد. ما شاهد ملغمه‌ای از جریان‌های مختلف در افغانستان هستیم که ذیل پرچم امارت اسلامی طی ۲۰ سال گذشته با سرویس‌های اطلاعاتی مختلف و دولت‌های گوناگون ارتباط داشته‌اند و به آنها سرویس داده است. حالا، رویکردهای ایدئولوژیک و یک طالبان را هم باید به این پارامترها اضافه کرد.

سوال این است که در شرایط
کنونی ما باید چه دورنمایی برای
افغانستان ترسیم کنیم؟

معتقدم آینده این کشور که در همسایگی ما قرار دارد، چندان مشخص نیست. شما صرفاً در کابل چند نفر را در قاب رسانه‌ها می‌بینید که بخشی دیگر از آنها هم در قطر حاضر هستند، اما در پشت پرده اتفاقاتی در حال رخ دادن است که هیچ اطلاعاتی از آن به بیرون درز نمی‌کند. معتقدم طالبان باید ساختار جدیدی برای افغانستان و همچنین کشوری مشخص کند و این ساختار باید مجموعی از تمام احزاب، اقوام و جریان‌های مذهبی باشد. هم‌اکنون که ما در مورد افغانستان صحبت می‌کنیم، حدود ۳۷ درصد از مردم این کشور برای تامین غذا، پول نقد در اختیار ندارند و همچنین حدود ۲۴ میلیون نفر از شهروندان نیازمند کمک غذایی فوری هستند. از سوی دیگر گسست‌ها و شکاف‌های اجتماعی در این کشور به راحتی جریان‌های تروریستی را برای جذب عناصر جوان و تازه نفس، مشتاق کرده و ما می‌بینیم که داعش به راحتی در حال فعالیت در جای

فرشاد گلزاری

ظهور و ندر در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی» و با اشاره به تنش مرزی با طالبان مطرح کرد:
لزوم تغییر سیاست «صبر و انتظار» در مواجهه با کابل

جای افغانستان است؛ تا جایی که عملیات‌های اخیر در ماه رمضان هم توسط این جریان به عهده گرفته شده است. حالا شما فرض کنید همین چند نفری که از طالبان مقابل دوربین رسانه‌ها می‌بینید توسط جریان‌هایی مانند داعش و طلی عملیات‌های تروریستی کشته شوند؛ آن وقت چه اتفاقی در افغانستان رخ می‌دهد؟ پاسخ کاملاً مشخص است، چرا که این روند می‌تواند یک دوران خطرناک را در افغانستان رقم بزند.

آیا سکوت جامعه ملل در قبال
افغانستان به این وضعیت دامن
زده است؟

زمانی کنفرانس بن با محوریت افغانستان برگزار شد و تمام جامعه جهانی هم نقش خود را در این رویداد سیاسی مهم ایفا کردند، اما حالا که اروپا درگیر اوکراین شده، عملاً کاری انجام نمی‌شود و اساساً آمریکایی‌ها هم تمرکز خود را در پرونده اوکراین قرار داده‌اند. در این میسان باید توجه داشت که ایالات متحده به دنبال تغییر ژئوپولیتیک افغانستان و تعمیق بحران در منطقه است که این مسائل می‌تواند ما را هم متأثر از تحولات کند. اگر طالبان عقلانیت داشت، نمی‌گذاشت چنین اتفاق‌هایی در مرز با ایران رخ دهد؛ چرا که مرز دوغارون اساساً معبر تامین اقلام حیاتی افغانستان از سوی ایران به شمار می‌آید و سوال این است که چرا طالبان باید دست به اقدامی بزند که این مرز و گذرگاه مهم بسته شود؟ حقیقت این است که اگر هرج و مرج تشدید شود ما به آن نقطه‌ای خواهیم رسید که آمریکایی‌ها طی سال‌های گذشته آن را طراحی کرده بودند و آن هم «خلق بحران جدید» است. ایالات متحده در گذشته ۲ تریلیون دلار با عنوان تامین امنیت در افغانستان هزینه کرد ولی حالا سلاح‌ها و ادوات سنگین خود را برای طالبان به جا گذاشتند و از افغانستان خارج شدند. همین یک نمونه نشان می‌دهد که واشنگتن در حال تشدید بحران در افغانستان است و اینکه جریان‌هایی مانند داعش در افغانستان فعال هستند، می‌تواند بحران را به اقصی نقاط آسیای میانه تعمیم دهد. طالبان یک چهره آشکار دارند که مثلاً شخصیت‌های متعالی حساب می‌آیند اما در پشت صحنه، ما تفکری مانند شبکه حقانی و مابقی جریان‌ها را داریم. به همین دلیل باید شناخت‌مان از این جریان‌ها که حالا در افغانستان حضور دارند را دقیق‌تر و گسترده‌تر کنیم.

عده‌ای منتقد راهبر دایران در
قبال طالبان و افغانستان فعلی
هستند و معتقدند که باید این

راهکار فعلی این است که بتوانیم آینده روندها در افغانستان را درست و دقیق‌تر برآورد کنیم. پس از برآورد این روندها و مشخص شدن چالش‌ها باید به سراغ کشورهایی که متأثر از تحولات افغانستان هستند، برویم و این چالش‌ها را با آنها به اشتراک بگذاریم تا بتوانیم در نهایت یک دیپلماسی فعال و چندجانبه را برای کنترل بهتر اوضاع ایجاد کنیم. کشورهایی در منطقه و به خصوص در همسایگی افغانستان وجود دارند که اگر منطق قوی ما را با شناساندن با ما وارد همکاری خواهند شد؛ چرا که آنها هم نگران منافع‌شان هستند. از سوی دیگر باید بتوانیم طالبان را هم در مورد مسائل مرزی توجیه کنیم و در نهایت دستگاه دیپلماسی ما باید بسترساز یک تحول مهم در عرصه افغانستان باشد.

ایالات متحده در گذشته
۲ تریلیون دلار با عنوان
تامین امنیت در افغانستان
هزینه کرد ولی حالا سلاح‌ها
و ادوات سنگین خود را
برای طالبان به جا گذاشته
و از افغانستان خارج شده
است که همین یک نمونه
نشان می‌دهد و واشنگتن
در حال دامن زدن به بحران
افغانستان است

روابط و راهبردها، باز تعریف شود.
اساساً ما چه راهبردی در قبال کابل
اتخاذ کرده‌ایم؟

ما در حال اجرای «سیاست صبر و انتظار» هستیم و در افغانستان یکسری از مسائل در حال تحمیل شدن به تهران است. در شرایط کنونی به دلیل آنکه امنیت ملی و جامعه ما متأثر از وقایع افغانستان است، باید حساسیت بیشتری نسبت به تحولات افغانستان و اقدامات طالبان داشته باشیم. اینکه میلیون‌ها مهاجر وارد کشور شدند و حالا هم بخواهیم با چالش‌های جدیدی که روز به روز خود را نمایان می‌کنند، همچنان با استفاده از «سیاست صبر و انتظار» روبرو شویم، به نظرم خروجی خاصی جز تهدید امنیت ملی و منافع ملی ما ندارد. توجه داشته باشید که اروپا و همچنین کشوری مانند ترکیه از موج مهاجرت‌های افغانستان به سمت قاره سبز نگران هستند. من تجربه گذشته خود در کنفرانس بن را بارها و بارها گوشزد کردم و صرفاً باید از طرق جدید این موضوع پیگیری شود.

به عنوان کسی که در بطن
پرونده افغانستان بودید، چه
راهکاری پیشنهاد می‌دهید؟

راهکار فعلی این است که بتوانیم آینده روندها در افغانستان را درست و دقیق‌تر برآورد کنیم. پس از برآورد این روندها و مشخص شدن چالش‌ها باید به سراغ کشورهایی که متأثر از تحولات افغانستان هستند، برویم و این چالش‌ها را با آنها به اشتراک بگذاریم تا بتوانیم در نهایت یک دیپلماسی فعال و چندجانبه را برای کنترل بهتر اوضاع ایجاد کنیم. کشورهایی در منطقه و به خصوص در همسایگی افغانستان وجود دارند که اگر منطق قوی ما را با شناساندن با ما وارد همکاری خواهند شد؛ چرا که آنها هم نگران منافع‌شان هستند. از سوی دیگر باید بتوانیم طالبان را هم در مورد مسائل مرزی توجیه کنیم و در نهایت دستگاه دیپلماسی ما باید بسترساز یک تحول مهم در عرصه افغانستان باشد.

خبر
مقتدی صدر به دنبال جرم‌انگاری عادی سازی روابط بغداد با اسرائیل

رهبر جریان صدر عراق از ارائه طرح قانون جرم‌انگاری عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی به پارلمان کشورش توسط فراکسیون این جریان خبر داد. به گزارش شبکه خبری المیادین، مقتدی صدر، رهبر جریان صدر عراق با انتشار توییتی نوشت: یکی از مهم‌ترین دلایلی که من را به مشارکت مجدد جریان صدر در روند انتخابات واداشت، مسئله عادی سازی روابط و جاه طلبی اسرائیل برای تسلط بر عراق عزیزمان است. وی افزود: به همین دلیل، فراکسیون جریان صدر با هم‌پیمانانش به زودی طرح قانون جرم‌انگاری عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی و

خبر
دور دوم انتخابات ریاست جمهوری فرانسه برگزار شد

دور دوم انتخابات ریاست جمهوری فرانسه دیروز (یکشنبه) در شرایطی میان مارین لوین راستگرا و امانوئل ماکرون لیبرال آغاز شد که این بار توجه فراوانی به میزبان مشارکت مردمی می‌شود؛ چرا که بسیاری از رای‌دهندگان که به هیچ‌یک از این دو نامزد تمایلی ندارند، خیال‌نارند در انتخابات شرکت کنند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، پنج سال پس از آخرین انتخابات ریاست جمهوری، فرانسه شاهد برگزاری دور دوم انتخابات با حضور همان دو نامزدی است که در سال ۲۰۱۷ با یکدیگر به رقابت پرداختند. امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهوری کنونی فرانسه به مصاف مارین لوین، رهبر حزب اجتماع ملی رفته است. این نامزدها تصادف دیدگاه